

PRŮBĚH

31. října 1997

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

Bývá mým zvykem, že navštívují když mám čas shromáždění Dr.Sládky z profesionálních důvodů a také, abych se trochu pobavil. A nebylo náhodou, že jsem se ho zastal v "Res publica", když ho policie na pokojném vystoupení strhla z pomníku Sv.Václava. Pan Sládek není kdokoliv aby s ním policie zacházela jako s hadrem. Jeden den ze zakladatelů našeho státu Jiří Stříbrný, který se do Hradu na svých shromážděních pouštěl daleko tvrději, měl u policie větší respekt, souviselo to asi s demokracií. Tentokrát jsem se na Sládku vypravil v den oslav 28. října. Tam jsem obdržel tuhle kartičku-kalendářik zřejmě vydancu SPR-RSČ v Brně. Sládek sice pro nemoc nepřišel, ale pobavil jsem se přesto. Na okraji chodníku v mé blízkosti stál hejně pozdravován některými republikány mně neznámý JUDr.J.M., kterého jsem poznal v Demokratické iniciativě a jehož jméno je vedeno v "Cibulkově seznamu" spolupra-

1998

Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa
odmítá vstup České republiky do NATO!

	LEDEN	ÚNOR	BŘEZEN	DUBEN
Po	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Út	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28
St	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	8 15 22 29
Čt	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Pá	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24 31
So	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25
Ne	4 11 18 25	8 15 22 29	8 15 22 29	5 12 19 26
	KVĚTEN	ČERVEN	ČERVENEC	SRPEN
Po	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 13 20 27	3 10 17 24 31
Út	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 14 21 28	4 11 18 25
St	6 13 20 27	3 10 17 24	7 14 21 28	5 12 19 26
Čt	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Pá	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
So	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24 31	8 15 22 29
Ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	9 16 23 30
	ZÁŘÍ	ŘÍJEN	LISTOPAD	PROSINEC
Po	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Út	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	8 15 22 29
St	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Čt	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Pá	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
So	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Ne	6 13 20 27	4 11 18 25	8 15 22 29	6 13 20 27

Ústřední sekretariát SPR-RSČ: Masarykova 31, 602 00 Brno, tel. 05/42 21 31 97
tel./fax 05/42 21 54 26

vy nevstupovala. Tak co Jirko, budeme zase spolu bít po Severní Moravě a zakládat akce proti Stalinovým pomníkům?
U v n i ě ř ě í s l a : VH.

- 1."Z p r a v o d a j" Hnutí za občanskou svobodu č.4/89.
- 2."Nezávislé iniciativy" podle ÚV KSČ z č.3/1989:
 - 11.Iniciativa sociální obrany ISO
 - 12.Československý Helsinský výbor
 - 13.Skupina nezávislých novinářů
 - 14.Skupina nezávislých spisovatelů
 - 15.Bývalí funkcionáři KSČ.-16.Jazzová sekce-UNIJAZZ

Předpokl.cena: 2.- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 14 čí 44

Vydává: Vladimír Hajný Red.
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada:+Julius A.Varga

Uzávěrka:28.10.1997

MINISTERSTVO VNITRA

Civilně správní úsek, U Obecního domu č. 3, Praha 1 - PSČ 112 20

Cj: _____

Dca _____

Takovýto tiskopis posílá výše uvedené ministerstvo na žádost o založení nějakého sdružení či spolku. Já jsem to obdržel na žádost o založení "Samoobranu lidí okradených komunistickým a postkomunistickým režimem" - SCLOKAPR. Jelikož však zanedlouho jsem zjistil, že už funguje a skvěle "Klub okradených sametem" - KOS, rád jsem ze svého plánu rezignoval. Tento klub je nyní vedený panem Ing. Antonínem Duškem CSc. a panem Ing. Jaroslavem Matějů a v poslední době za účasti JUDr. Jaroslava Anděla má moji pinou důvěru. VH.

Věc: návrh na registraci

K Vašemu podání ve shora uvedené věci upozorňujeme, že je třeba doplnit následující náležitosti ve smyslu ustanovení § 6 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb.:

Návrh na registraci mohou podávat nejméně tři občane, z nichž alespoň jeden musí být starší 18 let (dále jen "přípravný výbor"). Návrh podepíší členové přípravného výboru, uvedou svoje jméno a příjmení, rodná čísla a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů výboru starší 18 let, je zmocněncem oprávněným jednat jejich jménem.

K návrhu je třeba připojit stanovy ve dvojm vyhotovení, v nichž musí být uvedeny tyto náležitosti:

- a) název sdružení
- b) sídlo
- c) cíle jeho činnosti
- d) orgány sdružení, způsob jejich ustavování, určení orgánů a funkcionářů oprávněných jednat jménem sdružení
- e) ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny a pokud budou jednat svým jménem
- f) zásady hospodaření (rozumí se zdroj příjmů, způsob jejich užití, kontrola hospodaření apod.).

Dle ust. § 3 cit. zákona mají stanovy sdružení upravit rovněž práva a povinnosti členů.

Název sdružení se musí lišit od názvu právnické osoby, která již vyvíjí činnost na území České republiky.

Zároveň upozorňujeme, že dokud nebudou vady podání odstraněny, řízení o registraci nebude zahájeno.

Za správnost:

Vedoucí oddělení:

JUDr. J. Teichmanová v.r.

Zpravodaj

Hnutí za občanskou svobodu

ČÍSLO 4

ČERVEN 1989

Vášení spoluobčané,

předkládáme k diskusi účastníkům Hnutí za občanskou svobodu i všem ostatním zájemcům principy, které by se - podle našeho názoru - měly promítnout do znění nové ústavy. Nejde tedy o návrh článků ústavy, nýbrž o zásady, které by nová ústava měla respektovat.

Po zpracování Vašich připomínek se pokusíme vypracovat ideový návrh ústavy.

Připomínky zasílejte na adresy členů Prozatímního koordinačního výboru HOS.

Principy nové ústavy

Žádná společnost si nemůže dovolit žít a fungovat bez určitých pravidel. V moderních společnostech jsou obvykle hlavní zásady soužití občanů stanoveny ústavou. E ní jsou pak odvozena a jí striktně podléhají všechna další podrobnější pravidla: jak jednotlivé zákony, tak aktuální rozhodnutí výkonné moci.

Jsme rozhodnými stoupenci demokratického uspořádání vztahů mezi občany navzájem i v celé společnosti. Nevedou nás k tomu jen důvody ideové a mravní, ale také prostě historické konstatování, že v posledních stoletích se společnosti, organizované na demokratickém principu - bez ohledu na konkrétní formu vlády - ukázaly jako nejefektivnější co do spravedlnosti, humanity a v neposlední řadě i prosperity.

Demokracii je cizí názor, že občané jsou zde kvůli státu. Masaryk se ve svém prvním prezidentském poselství k sněmovně dovolává Lincolnovy definice demokracie (vláda lidu, lidem a pro lid) a praví: "Podstata demokracie je v administraci a samo správě. Demokracie není panování, nýbrž prací k zajištění spravedlnosti. A spravedlnost je matematikou humanity."

Demokratický princip, jak byl rozpracován od antiky až po dnešek, předpokládá, že všechna moc je odvozena z vůle lidu, že si však současně tato vůle ukládá nepřekročitelné meze, savazující jí respektovat morálku a přirozené právo, chránit práva jednotlivců, specifických menšin i momentální opozice, jakož i umožňovat pluralitu všech těch názorů, postojů a sájmů, které otevřeně nesměřují k násilné likvidaci demokratické společnosti.

Právě ústava obvykle stanoví ona základní "pravidla hry", jinná jsou podřizeny jak vzájemné vztahy občanů, tak poměr mezi občany a státem. Ústava deklaruje nezadatelná práva občanů, současně však také autoritu státu a jeho zákonů, nakolik byly z vůle lidu a ve prospěch lidu shledány rozumnými a nevyhnutelnými. Tuto autoritu propůjčuje ústava toliko podmíněně - rozhodně ne silám, které by pod záštitou většiny nebo násilí hodlaly provozovat neomezenou svévoli. Proto je vakutku dobrá ústava spíše výčet nepřekročitelných omezení moci, jejího striktního rozdělení na oblast zákonodárnou, výkonnou a soudní a mechanismy její kontroly, než nějaký pozitivní program povznesení společnosti.

Odpovídá to tradici demokracie. Její základní problém totiž netkví jen v tom, jak zabezpečit vládu většiny, ale také v tom, jak zabránit jejímu zneužití. Demokratická společnost může velice dobře fungovat i bez psané ústavy - pomineme-li dávnou minulost, viz příklad současné Velké Británie. Naopak špatná ústava - špatná nejen v tom smyslu, že by přímo deklarovala věci zhoubné a nepravé, ale třeba jen v tom, že neskytá dostatečné záruky lidských práv a že se vyjadřuje příliš ideologickým jazykem a deleguje příliš mnoho pravomocí na jiné zákonné a dokonce podzákonné normy - se může ze záruky demokratické vlády změnit v principiální překážku jejího uplatnění a nástroj totalitního zotročení.

Proto, má-li naše budoucí ústava plnit svou funkci základního kamene demokratické, spravedlivé a na humanitních principech založené společnosti, měla by se - kromě jiného - držet následujících zásad:

1) Měla by být co možno stručná, právně přesná a hlavně zcela zbavená ideologických pojmů a konstrukcí typu "pracující lid", "marxisticko-leninský vědecký světový názor", "socialistické společenské a státní zřízení", "vedoucí úloha" apod.

2) Neměla by obsahovat neurčitá a časově nevyhraněná omezení státní suverenity, vázaná na tu či onu politickou alianci či cokoli podobného. Suverenity republiky může být omeze - na jen řádnými smluvními závazky a přijatými ustanoveními mezinárodního práva, jejichž sloužitelnost a ústavou potvrdil ústavní soud.

V dalším textu předkládáme některé principy, z nichž by měla vycházet připravovaná ústava. Tyto návrhy si nečiní nárok ani na definitivnost ani na úplnost: předkládáme je k široké diskusi a soustřeďujeme se především na problémy, které jsou podle našeho názoru v současné ústavě opomínané nebo řešeny zcela nevhodně.

I. Principy státního zřízení

Československo je demokratickou republikou, založenou na zastupitelském principu. Moc je rozdělena mezi zákonodárné, výkonné a justiční orgány. Výkonné orgány jsou odpovědné orgánům zákonodárným, přičemž tyto jsou voleny rovnými, přímými a tajnými volbami.

Ústava nesmí zakotvovat privilegované postavení žádné strany ani jiné organizace.

Československo je federací dvou národních republik, České a Slovenské. Dosavadní ústavní pravomoc obou republik není možno omezovat pod žádnými záminkami. Naopak by bylo vhodné, kdyby vedle československé ústavy existovaly i ústavy obou republik. Všeobecné deklaraci do - savadní ústavy o dobrovolném svazku dvou rovnoprávných národů by měl být dán reálný právní základ ústavním postulováním práva na národní sebeurčení až po eventuální odtržení. V rámci České republiky je třeba nové vymezit postavení Moravy s respektem k její historické a kulturní specifičnosti.

Československá republika i obě národní re-

publiky mají své státní symboly, znak, vlajku a hymnu. Nová ústava by měla anulovat necitlivé zásahy do tradiční podoby těchto symbolů, pro - vedené v posledních čtyřiceti letech.

II. Práva občanů

- Všem československým občanům se zaručuje:
- ochrana osobní svobody a ochrana osobnosti, rodiny a majetku;
 - svoboda pobytu a pohybu na území státu, svoboda opustit stát a kdykoli se do něj vrátit;
 - svoboda svědomí a přesvědčení;
 - svoboda projevu;
 - svoboda přijímat a šířit informace, včetně přístupu k veřejným sdělovacím prostředkům;
 - svoboda shromažďovací;
 - svoboda spolčovací; včetně svobody zakládat odborová sdružení a politické strany nebo kluby;
 - rovnoprávná účast na správě své země - především právo volit a být volen nesmí podle - hat žádné politické diskriminaci;

Tato práva a svobody musí ústava zabezpečit minimálně v rozsahu, stanoveném Paktem o občanských a politických právech. Případná omezení těchto práv s důvodů ohrožení národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku musí být v ústavě a v příslušných zákonech definována tak, aby nemohla být zneužita proti duchu těchto práv a svobod.

III. Hospodářství a ekologie

V souladu s manifestem HOS se domníváme, že ústava by měla zaručit pluralitu forem hospodářského podnikání, a to na základě společenského, družstevního, obecního i soukromého vlastnictví výrobních prostředků. Konkrétní rozvoj těchto forem a jejich vzájemný poměr je věcí vývoje a hospodářské politiky, která musí respektovat politickou vůli občanů a obecní prospěch. Současně musí ústava zabezpečit ochranu zákonně nabytého majetku.

V ústavě by mělo být nové ustanovení o ochraně krajiny a životního prostředí.

IV. Sociální práva a jistoty

Zaručovaná dosavadní ústavou, někdy pouze deklarativně, je nutno bezpodmínečně doplnit zárukami pro nezávislou iniciativu společnosti v této oblasti. Patří sem například právo na svobodnou odborářskou činnost včetně práva na stávkou nebo možnost vytváření různých družstevních, svépomocných a charitativních sdružení.

V. Svoboda výchovy, kultury a vědeckého bádání

Výchova se má dít v duchu humanistických tradic. Všichni občané musí mít rovný přístup ke vzdělání. Podle obou Paktů o lidských právech jsou to výhradně rodiče, kdo mají právo rozhodovat o morální a náboženské výchově svých dětí a kdo současně mají mít možnost volit pro ně školy odpovídajícího zaměření, včetně škol zřízených mimo oblast státního školství.

Svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby nesmí podléhat žádným ideologickým omezením. Obě tyto oblasti by měly být organizovány tak, aby se uplatnil princip pluralismu a volné soutěže.

Kvůli podpisu pod Manifest "Demokracie pro všechny" Hnutí za občanskou svobodu - HOS jsem pobyl 4 dny ve věznicích na Ruzyni a dnes nejenže policie nemůže dosáhnout mé tři estébáky, ale ani dokázat, zda jsem vůbec v Ruzyni pobýval. Jak se potom mohou vyšetřit události z 50-tých let? VH?

Rudolf Batták,	Křížkova 78, 186 00 Praha 8
Václav Benda,	Karlovo nám. 18, 120 00 Praha 2
Pavel Bratinka,	Sukova 3, 160 00 Praha 6
Ján Čarnogurský,	Adlerova 10, 841 02 Bratislava - Dúbravka
Jaromír Glac	Revoluční 254, 735 32 Rychbald
Tomáš Hradílek,	Zahradní 892, 751 31 Lipník nad Bečvou
Ladislav Lis,	Šišková 1228, 182 00 Praha 8
Ivan Mašek,	Na Štáhlavce 16, 160 00 Praha 6
Pavel Nauman,	Špálova 24, 162 00 Praha 6
Jan Ruml,	Kremelská 104, 100 00 Praha 10
František Řehánek,	Lelekovice u Brna 335, 664 31
Jaroslav Šabata,	Chorázova 3, 602 00 Brno
Milan Šimečka,	Pražská 35, 800 00 Bratislava

VI. Náboženská práva

Náboženská svoboda je zaručena ústavou a nikdo nesmí být pro své náboženské přesvědčení a pro jeho projevy diskriminován. Tato svoboda zahrnuje právo projevat svou víru sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, a to prováděním náboženských úkonů a obřadů, vyučováním, šířením publikací apod. Náboženská svoboda zahrnuje právo věřících a církví organizovat se podle svých vnitřních norem a bez zásahů státu si vybírat své duchovní představitelce.

VII. Práva národnostních menšin

Kromě obou státních národů žije ve slovenské republice značné množství příslušníků národnostních menšin: Maďarů, Poláků, Ukrajinců - Rusínů, Němců, Cikánů - Romů a Židů. Je nevyhnutelné uznat existenci obou posledně zmíněných národností, které dosavadní ústavní zákon pomíjí (až Cikáni - Romové jsou druhou nejpočetnější menšinou v ČSSR). Příslušníkům národnostních menšin musí být nad rámec běžných občanských práv zajištěna specifická menšinová práva, individuální i kolektivní. Stát bude usnadňovat styk národnostní menšiny s jejím kmenovým národem a bude všemožně podporovat rozvoj školství a kultury národnostních menšin v jejich vlastních jazycích. Jakákoli forma programové asimilace menšiny je ústavně zakázaná.

VIII. Justiční systém

Soudní soustava musí být bezpodmínečně doplněna ústavním soudem a o soustavu správních soudů. Ústavní soud bude povinen, a to i na základě individuálních návrhů občanů, zkoumat soulad zákonů, předpisů nižší úrovně a jejich konkrétní použitých interpretací s ústavou ČSSR. Zjistí-li nesoulad, má právo a povinnost účinnost těchto zákonů i z nich odvozených rozhodnutí pozastavit. Správní soudy budou povinny na žádost kteréhokoli účastníka správního řízení přezkoumat jakékoli správní rozhodnutí. Soudcové všech nejvyšších soudních grémíí by měli být voleni, a to na období velmi dlouhá, aby se tak zabezpečila jejich nezávislost.

Dále navrhuje zvažít možnost zavedení porotních soudů. Navrhujeme zavést instituci vyšetřovacího soudce, který by na rozdíl od dnešních komplikovaných souborů policejního vyšetřovatele a prokurátora nesl plnou odpovědnost za průběh trestního řízení. Role a možnosti obhajoby v trestním řízení by měly být posíleny. Posléze by měla být obnovena možnost soukromé žaloby ve věcech trestních, zvláště v těch případech, kdy žalované trestné činy byly spáchány státními orgány nebo jejich příslušníky.

IX. Branná povinnost

V ústavě by mělo být ustanovení, že nikdo nesmí být nucen k službě ve zbraní, pokud je to v rozporu s jeho svědomím nebo náboženským přesvědčením. Pro tyto "odpírače" musí být zřízena náhradní pracovní služba nemilitárního charakteru.

26. června 1989

Prozatímní koordinační výbor
Hnutí za občanskou svobodu

"Res publica" č. 44/97

odmitnutí vedoucí úlohy komunistické strany, demokratická ústava, obnovení právního řádu, záruky lidských a občanských práv, ochrana životního prostředí, cesty k hospodářskému blahobytu, plné obnovení soukromého podnikání, svoboda duchovního života, svoboda víry, odluka církve od státu, nezávislost odborů, demilitarizace společnosti, zajištění národní svobody skutečnou, demokratickou federací.

Lapidárně vyjádřil cíle Hnutí za občanskou svobodu R. Battěk těmito slovy: "V zásadě je nutno připustit, že každý systém je reformovatelný, zpravidla však dodávám, až do svého protikladu."

"Manifest" Hnutí za občanskou svobodu je přímou kontrarevoluční výzvou. Svým duchem navazuje na 2000 slov z roku 1968. Usvědčuje své tvůrce z nastoupení konfrontační linie.

11. INICIATIVA SOCIÁLNÍ OBRANY

Relace rozhlasové stanice BBC informovala dne 10. října 1988 o vzniku další "nezávislé iniciativy", která 8. října 1988 přijala název Iniciativa sociální obrany. Tato "iniciativa" má mnoho společných rysů s VONS, ale především má působit v sociální oblasti, ve styku občanů se státní správou. Prohlašuje, že je její snahou náprava "neutěšeného stavu, kdy se lid nemůže dovolat práva a spravedlnosti".

Na činnosti Iniciativy sociální obrany se podle stanice BBC bezprostředně podílí z celé ČSSR asi 33 občanů. Na ně se mají ostatní občané obracet o pomoc, budou-li potřebovat intervenci u státních orgánů. Iniciativa sociální obrany má vycházet z platných čs. zákonů a předpisů "včetně Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Závěrečného aktu z Helsink a ostatních dokumentů, které můžeme shrnout pod všeobecnou deklaraci lidských práv".

Prohlášení Iniciativy sociální obrany bylo vysíláno stanicí Svobodná Evropa 11. října 1988. Uvádí se v něm, že jednou z příčin jejího vzniku je přílišná obecnost dokumentů a prohlášení Charty 77, která nemá na

"činnost ve prospěch jednotlivců dostatek sil". Iniciativa sociální obrany má zasahovat tam, kde dochází "k diskriminaci v práci, porušování zákonů ve styku se státní správou v rodinných záležitostech, v bytových otázkách, v přístupu ke vzdělání, při vydávání cestovních dokladů a v jiných občanskoprávních záležitostech". Iniciativa sociální obrany byla vytvořena proto, uvádí se v jejím prohlášení, že v Československu není obdobná instituce jako např. ve skandinávských a dalších zemích (míněni tím mluvčí na obranu lidských práv). Činnost Iniciativy sociální obrany má odpovídat duchu Charty 77 a jejímu poslání. Jejím cílem je vytvořit podmínky a organizační strukturu pro vznik "svobodných odborů" po vzoru polské Solidarity.

Pod prohlášení datované 8. října 1988, adresované ministerstvu práce a sociálních věcí, se podepsali Michaela Auerová, Petr Bartoš, Pavel Blatný, John Bok, Petr Brodský, Jana Bucherová, Petr Cibulka, Ján Čarnogurský, Josef Danisz, Stanislav Devátý, Alarkéta Fialová, Miroslava Filipová, Gabriel Gössel, Jiří Gruntorád, Vladimír Hajný, Petr Hrach, Marcela Chromá, Heřman Chromý, Zdeněk Ingr, Mária Komárová, Vladimír Komár, Petr Kozárek, Marie Rutn Křížková, Zdeněk Kulík, Jan Litomský, Augustin Navrátil, Jiří Pavlíček, Jaroslava Stibirová, Olga Šulcová, Otakar Veverka, Radomír Vítek, Luboš Vojara, Pavel Záleský.

Iniciativa sociální obrany byla 8. Devátým zastoupena na setkání "nezávislých iniciativ" s J. S. Whiteheadem, náměstkem ministra zahraničních věcí USA, dne 15. 10. 1988 v Praze.

12. ČESKOSLOVENSKÝ HELSINKSKÝ VÝBOR

V souladu s koncepcí "nezávislých iniciativ" je i další z jejich posledních seskupení - Československý helsinský výbor (ČSHV), ustavený 5. 11. 1988.

V "ustavujícím dokumentu" ČSHV se hovoří o tom, že úsilí o bezpečnost a spolupráci na našem kontinentu, jak bylo zahájeno

podpisem Závěrečného aktu KBSE v Helsinkách, nemůže být jen věcí vlád, diplomatických služeb a oficiálních institucí, ale všech občanů a všech jejich "nezávislých iniciativ".

Založení ČSHV bylo připravováno při jednání s předsedou Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva (IHF) Karlem von Schwarzenbergem. Založení a přijetí ČSHV do IHF se urychlilo v souvislosti s přípravou a vytvořením Výboru československé veřejnosti pro lidská práva a humanitární spolupráci.

Zakladatelé ČSHV se odvolávají na existenci podobných výborů v jiných zemích a chtějí svou činností iniciovat "přímou občanskou angažovanost, aby zásady a závazky plynoucí ze Závěrečného aktu KBSE a ostatních obdobných dokumentů byly plněny". Obracují se především k "principu číslo 7" o respektování lidských práv a základních svobod.

Za svou povinnost považuje ČSHV vyžadovat dostatečnou informovanost veřejnosti o různých jednáních k bezpečnosti a spolupráci v Evropě a plnění závazků vyplývajících z přijatých dokumentů. Míjí také monitorovat případy "porušování lidských práv a svobod a napomáhat jejich řešení".

"Dokument" podepsali J. Hájek (předseda), J. Štern, R. Battěk, V. Malý, L. Lis, A. Marvanová, J. Čarnogurský, R. Palouš, B. Doležel, L. Štágl, E. Kantůrková, J. Danisz, V. Kadlec, V. Havel, M. Machovec, B. Janát, Z. Jičínský, J. Urban, P. Uhl, L. Šilhánová (mluvčí nebo aktivisté Charty 77 a iniciátoři dalších "nezávislých iniciativ").

ČSHV se navenek tváří, že usiluje o "prohloubení" plnění závazků ČSSR týkajících se zachování a rozvíjení lidských práv a svobod. Zároveň tvrdí, že ČSSR, její orgány a instituce nejsou schopny přijaté závazky plnit. Pokouší se tím o diskreditaci ČSSR a socialismu jako společenského zřízení.

"Nezávislé iniciativy "

v ČSSR č.3/1989

Vydává: Oddělení propagandy a

agitace ÚV KSČ

13. SKUPINA NEZÁVISLÝCH NOVINÁŘŮ

Dne 23. února 1988 byl čs. masovým sdělovacím prostředkům zaslán dopis, jenž apeluje na uplatnění "glasnosti" v novinářské a publicistické činnosti. Dopis nesl podpis Skupina nezávislých novinářů - O. Bednářová, J. Brejchová, L. Dobrovská, J. Dienstbier, J. Hrábková, J. Jirů, J. Kantůrek, H. Klímová, A. Marvanová, D. Proboštová, Č. Suchý, J. Štern, O. Šulcová a R. Zeman.

Jde převážně o osoby, které publikují v samizdatech a v emigrantském tisku, někdy s poznámkou "uveřejněno bez vědomí (či souhlasu) autora". Poskytují též telefonické rozhovory západním rozhlasovým stanicím.

14. SKUPINA NEZÁVISLÝCH SPISOVATELŮ

Skupina nezávislých spisovatelů vzniká v březnu 1987, kdy se také o ní objevují první zmínky v západních rozhlasových stanicích i v emigrantském tisku (publikován "společný dopis státním orgánům" a prohlášení Charty 77 k 10. výročí svého vzniku).

Jako aktivisté této "iniciativy" jsou uváděni M. Červenka, L. Čivrný, J. Dienstbier, V. Havel, Z. Hejda, J. Híršal, M. Jungmann, P. Kabes, E. Kantůrková, M. Karfík, J. Klíma, E. Kriseová, J. Lopatka, S. Machonin, F. Pavlíček, K. Pecha, Z. Pochop, L. Procházková, J. Putík, Z. Rotrekel, A. Stankovič, M. Šimečka, J. Štern, D. Tatarka, J. Trefulka, M. Uhdč, Z. Urbánek, L. Vaculík a M. Zikmund.

15. BYVALÍ FUNKCIONÁŘI KSČ

Jde o jednotlivce, kteří příležitostně vystupují s apeliacemi, prohlášeními, dopisy a výzvami především na adresu čs. orgánů a institucí; nepředstavují stálou skupinu. Při příležitosti návštěvy M. S. Corbačova

v ČSSR mu byl 8. 4. 1987 adresován dopis, v němž jej 20 podepsaných osob žádalo o podporu "přestavbě a glasnosti" v naší zemi. V dopise byla obsažena i žádost o podporu rehabilitace, zejména A. Dubčeka.

Další dopisy adresované ÚV KSČ a ÚV KSSS (k 70. výročí VŘSR, k 20. výročí srpna 1968, k výročí Akčního programu KSČ) požadovaly změnit hodnocení událostí v letech 1968 - 1969 a rehabilitaci všech "reformních komunistů" z tehdejšího období.

Těmto dopisům, které byly zasílány i do zahraničí na adresu emigrantských novin a časopisů a na adresu Italské komunistické strany, byla západními sdělovacími prostředky věnována největší pozornost v období od zveřejnění interview A. Dubčeka italskému listu *L'Unità* v lednu 1988 do srpna 1988.

K autorům těchto dopisů patří Čestmír Císař, Jiří Hájek, Miloš Hájek, Milan Hübl, Ludmila Jankovcová, Zdeněk Jičínský, Vladimír Kabrna, Vladimír Kadlec, Erika Kadlecová, Vladimír Kalina, O. Kučera, Vladimír Kolmistr, Jaromír Litera, Klement Lukeš, Vojtěch Mencl, Jiří Plos, Vladimír Řiha, Marie Řihová, Rudolf Slánský, Václav Slavík, Josef Stehlík, Věnek Šilhan, Bohumil Šimon, Jaroslav Šabata, Jiří Špaček, Jan Štern, Jan Urban, Zdeněk Urban, František Vodsloň. Většina z nich se zároveň angažuje v Chartě 77.

16. JAZZOVÁ SEKCE - UNIJAZZ

Jazzová sekce vzniká jako součást Svazu hudebníků ČSR v roce 1971. Ustavují ji lidé typu I. Jirouse, J. Danička apod. Původní záměr pořádat jazzové koncerty a festivaly s využitím netradičních hudebních forem se brzy po založení Jazzové sekce rozšiřuje o přednášky, nejednou, zpochybující svým obsahem socialistickou kulturu a umění.

V červenci 1973 I. Jirous, J. Daniček a H. J. Kořán zpívají na veřejnosti sokolskou píseň v úpravě "Zahnat Rusy, vrahy, do pekla, kam patří". Dochází k prvnímu soudnímu řízení a vynešení rozsudku s nepodmíněným trestem.

V roce 1976 probíhá soudní řízení s Plastic Peoples. K němu se poubořeně vyslovuje např. Václav Havel a antikomunisticky orientovaná čs. emigrace.

Jazzová sekce, aniž by respektovala předpisy o daních, odvodech ze zisku apod., vydává mimo edice také katalogy k výstavám, kalendáře, plakáty a další "propagační" materiály. Začíná též s vydáváním magnetofonových kazet. V roce 1983 začíná vydávat novou řadu periodik, nazvanou Dokumenty. Vedoucí Jazzové sekce již zcela ignorují ministerstvo kultury ČSR, opírají se o rozhodnutí Mezinárodní jazzové federace potvrdit členství Jazzové sekce do roku 1987.

Jazzová sekce je skupinou zaměřenou na propagaci západní kultury, zejména hudební. Její činnost je podporována všemi "nezávislými iniciativami". Tihle k ní určitá část mládeže, vyznávající zejména punk, morální výstředky apod.

V březnu 1987 byl zahájen soud s pěti členy Jazzové sekce - Karlem Srpem, Vladimírem Kouřilem, Josefem Skalníkem, Tomášem Křivánkem a Čestmírem Huňátem (právnik Jazzové sekce JUDr. Josef Průša se později stává právním zástupcem Společenství přátel USA). Soudním rozhodnutím je Jazzová sekce rozpuštěna a členové jejího výboru odsouzeni pro nedovolené podnikání. Proti soudnímu řízení byla v zahraničí mobilizována antikomunistická centra, která se pokoušela "prokázat porušování lidských práv v Československu".

V říjnu 1987 se Jazzová sekce pokusila o registraci jako UNIJAZZ. Hlavní aktivista Jazzové sekce Karel Srp prohlásil počátkem roku 1988 v interview pro západní rozhlas, že se její činnost bude dále rozvíjet, avšak "decentralizovaným způsobem s důrazem na činnost v menších místech, mimo Prahu, vydáváním menších časopisů lokálního významu při zachování centrální publicistické činnosti". Jde o prosazení záměru aktivně provozovat "alternativní kulturu" podle vzoru Plastic Peoples.

Podle rozdílných údajů západních rozhlasových stanic a emigrantských časopisů se počet členů Jazzové sekce pohybuje mezi dvěma až třemi tisíci. Západní rozhlasové stanice tuto skupinu intenzivně propagují.

Informují o nepovolených koncertech undergroundové hudby na různých místech, aniž by Jazzovou sekci označovaly za jejich organizátora.

Aktivisté Jazzové sekce se podílejí na činnosti Charty 77, Demokratické iniciativy a dalších podobných "iniciativ" a využívají svého vlivu na některé mladé lidi, aby je zatáhli do různých demonstrací. Mezi aktivisty Jazzové sekce patří zejména Karel Block, Miloš Drda, Vlastimil Drda, Michael Dus, Jiří Exner, Jiří Fiala, Jiří Gruntorád, Čestmír Huňát, Mikuláš Chadima, Věra Janisová, Ivan Jirout, Ivo Kachlík, Jan Kolář, Vladimír Kouřil, Tomáš Křivánek, Vlastimil Marek, Daniel Mráz, Radek Mihálik, Milan Pávek, Kamil Petrovický, Petr Pithart, Miroslav Skalický, Josef Skalník, Karel Srp, František Stárek, Martin Sýkora, Jiří Tichý, Otakar Veverka, Martin Věchet.

17. VÝBOR NA OBRANU A. NAVRÁTILA, VÝBOR NA OBRANU I. POLANSKÉHO A DALŠÍ "VÝBORY AD HOC"

První zmínky o těchto "výborech" se objevují v září 1988 s cílem zvýšit účinnost nátlakových akcí a různých "prohlášení" a "sdělení" poté, kdy se interpretace VONS ve věci A. Navrátila a I. Polanského mijela účinkem.

Ke vzniku těchto "výborů" přispěla nesporně snaha posílit činnost VONS, která se projevuje jako stereotypní a ztrácí pro zahraniční antikomunistická centra na přitažlivosti.

18. SDRUŽENÍ PRO ŠÍŘENÍ MYŠLENKY EVROPSKÉ SPOLUPRÁCE - SDRUŽENÍ ZA EVROPSKÝ DŮM

Tato "nezávislá iniciativa", jejíž činnost má být rozvíjena na bázi Charty 77, byla ustavena v lednu 1989. Podporuje koncepci zaměřené na změnu statu quo v Evropě, na rozbití Jaltských dohod. Zahraniční styky chce využívat k diskreditaci československé zahraniční politiky.

Jmenné "sdružení" vystupují Alexandr Ort, Antonín Seifert, Jaroslav Šedivý a Jiří Štěpánovský.

"Res publica" 8.44/97

19. SPOLEČNOST PRO STUDIUM DEMOKRATICKÉHO SOCIALISMU

Společnost pro studium demokratického socialismu vzniká v únoru 1989. Je organizována některými bývalými sociálními demokraty z podnětu čs. antikomunistické emigrace a za přímé podpory Socialistické internacionály. Organizátory této "společnosti" jsou titíž lidé, kteří se v roce 1968 angažovali v přípravném výboru pro obnovu sociálně demokratické strany. Dnes zvolili pro svou "iniciativu" pouze jiný název. Jejich cíl však zůstává stejný, vytvářet zejména organizační podmínky pro obnovu sociálně demokratické strany.

Jmenné Společnosti pro studium demokratického socialismu vystupují Břetislav Nedbálek, Stanislav Požusta a Eva Červinková.

20. KLUB ZA SOCIALISTICKOU PŘESTAVBU - OBRODA

Přibližně v polovině roku 1988 ustavilo několik bývalých stranických funkcionářů vyloučených z KSČ za své postoje v krizových letech skupinu, kterou prohlásili za přípravný výbor k založení Klubu za socialistickou přestavbu - Obroda. Jmenné tohoto "výboru" vystupují Vojtěch Mencl, Josef Stehlík, Vladimír Kabrna, Václav Kural, Miluše Fišerová, Josef Domaňský a Antonín Benčík. Jejich činnost ve značné míře ovlivňuje Čestmír Císař a Miloš Hájek.

Politické ambice této skupiny jsou vyjádřeny v prohlášení přípravného výboru Klubu za socialistickou přestavbu - Obroda, které jeho autoři uveřejnili v únoru 1989. Prohlášení se proklamativně staví za socialismus, avšak za socialismus obdobný pojetí sociálně demokratických stran západní Evropy. Vychází z některých obsahově slabých stránek Akčního programu KSČ z dubna 1963.

V hodnocení poválečného vývoje Československa prohlášení jednoznačně odsuzuje léta od února 1948 do roku 1968 a posledních dvacet let za to, že přivedla naši společnost do stavu "hluboké politické, hospodářské, duchovní a mravní deprese". Kladně naopak hodnotí léta 1945-1948,